№ 4. Warszawa, dnia 13 lutego 1926 r. Rok VIII.

DZIENNIK URZĘDOWY MINISTERSTWA SKARBU.

Cena numeru pojedyńczego 75 groszy, z przesyłką zwyczajną 80 groszy, poleconą 1 zł. 10 groszy, **Prenumerata kwartalna 5 złotych. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 m/m. szpalty redakcyjnej 30 gr., tabelaryczne i cyfrowe 60 gr. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Administracji, Rymarska 3. Tel. redakcji 148.03, tel. Administracji Nr. 276.29. Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P. K. O. Nr. 30305.**

TREŚĆ:

Podatki bezpośrednie.

68.

OBWIESZCZENIE

Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 9 stycznia 1926 r.

o sprostowaniu błędu w ogłoszeniu ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o państwowym podatku przemysłowym.

Błąd zachodzący w sporządzeniu oryginału ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o państwowym podatku przemysłowym, ogłoszonej w Nr. 79 poz. 550 Dz. U. R. P., w art. 98, prostuje się w tym kierunku, że w trzecim wierszu od góry tego artykułu w miejsce cyfry „30" ma być umieszczona cyfra „20".

Prezydent Rzeczypospolitej

(—) *S. Wojciechowski.*

Prezes Rady Ministrów:

(—) *Al. Skrzyński.*

Minister Skarbu:

(—) *J. Zdziechowski.*

(Dz. U. R. P. z dnia 22 stycznia 1925 r. Nr. 7 poz. 52).

Opłaty stemplowe

69

INSTRUKCJA

Ministerstwa Skarbu dla kas skarbowych, wydana w porozumieniu z Najwyższą Izbą Kontroli Państwa, w sprawie wymiany i zniszczenia wycofanych z obiegu znaczków stemplowych wartości 40 gr. 50 gr. i 1 zł.

W myśl obwieszczenia Ministra Skarbu z dnia 17/12 1925 L. 9414/25 DPO.VII, wolno osobom pod warunkami, wymienionymi w tym obwieszczeniu wymieniać wycofane z obiegu znaczki stemplowe, wartości 40 gr., 50 gr. i 1 zł. na będące w obiegu znaczki stemplowe począwszy od 15 stycznia 1926 r.

Wobec tego zarządza się co następuje:

§ 1.

Kasy skarbowe umieszczą niezwłocznie w miejscu widocznem powołane wyżej obwieszczenie.

§ 2.

Natychmiast po otrzymaniu niniejszej instrukcji wyprowadzą kasy skarbowe na rozchód w księdze przychodu i rozchodu znaczków stemplowych (wzór 35 do § 174 instrukcji dla kas skarbowych) cały posiadany zapas wspomianych znaczków stemlowych wycofanych z obiegu a następnie zniszczą go najdalej do dn. 15 stycznia 1926 r.

Zniszczenie nastąpi przez spalenie w obecności komisji, składającej się z naczelnika urzędu skarbowego podatków i opłat skarbowych, lub delegata przez niego wyznaczonego, oraz dwóch urzędników kasy skarbowej, delegowanych do tej czynności przez skarbnika.

O dniu, w którym ma nastąpić zniszczenie zawiadomią kasy skarbowe właściwe okręgowe izby kontroli.

O dokonanem zniszczeniu należy sporządzić protokół, zawierający rodzaj, ilość i wartość zniszczonych znaczków stemplowych i protokół ten przesłać do izby skarbowej.

§ 3.

Kasy skarbowe wyznaczą jednego urzędnika do przyjmowania podań o wymianę, oraz do uskuteczniania wymiany.

Podania o wymianę należy wciągać do ogólnego Dziennika Podawczego.

Znaczki stemplowe dołączone do podań, przelicza wspomniany urzędnik w obecności petenta.

Przy przeliczaniu powinien baczyć na to:

1) czy znaczki stemplowe nie są przedarte lub uszkodzone, czy nie brakuje znaczniejszych części znaczka i t. d.; w przypadkach tych odmówi prośbie o wymianę,

2) czy nie są podrabiane (fałszywe) lub nie noszą śladów skasowania lub naklejania.

W razie podejrzenia, że znaczki stemplowe są podrabiane, noszą ślady skasowania lub naklejania należy również odmówić prośbie o wymianę a nadto przesłać je wraz z prośbą Izbie Skarbowej, która przed wydaniem decyzji zasięgnie opinji Ministerstwa Skarbu.

Przy badaniu autentyczności znaczków kierować się należy opisem falsyfikatów, wydanym przez Państwowe Zakłady Graficzne, zawartym w okólniku Ministerstwa Skarbu z dn. 2.X 1925 r. L. DPO. 6963/VII/25.

Rezultat przeliczenia uwidacznia urzędnik na podaniu w formie adnotacji, w której wyszczególnia ilość sztuk znaczków stemplowych, ich rodzaj oraz ogólną wartość i adnotację tę podpisuje, a następnie wydaje petentowi równowartość w znaczkach stemplowych będących w obiegu za potwierdzeniem odbioru zamieszczonym na podaniu o wymianę. W potwierdzeniu tem uwidocznione być muszą rodzaj, ilość i wartość otrzymanych znaczków.

Rodzaje tych znaczków oznacza kasa skarbowa (urzędnik wymieniający) uwzględniając przytem wedle możności życzenia interesantów.

§ 4.

Codziennie po dokonaniu wymiany należy zarachować na rozchód w księgach przychodu i rozchodu znaczków stemplowych znaczki stemplowe wydane w drodze zamiany. Do udokumentowania odnośnej pozycji służy potwierdzenie odbioru, zamieszczone na podaniu o wymianę, o którym mowa w §-ie 3-im tej instrukcji.

Codzienny wpływ znaczków stemplowych wycofanych z obiegu wpisywać należy do specjalnego zapisku, zaprowadzonego w tym celu, który ma zawierać ilość, rodzaj i wartość wspomnianych znaczków.

Dnia 15 lutego 1926 r. zapisek ten należy podsumować, a sumy ostateczne wpisać na przychód w księdze przychodu i rozchodu znaczków stemplowych, a następnie po zniszczeniu omawianych znaków wartościowych na rozchód i w ten sposób zamknąć obrót znaczków stemplowych wycofanych z obiegu.

Zniszczenie winno nastąpić w czasie od 15 do 28 lutego 1926 r. według zasad, określonych w §-ie 2 tej instrukcji.

Warszawa, dnia 9 stycznia 1926 r.

Za Ministra Skarbu:

(—) *G. Czechowicz*

Dyrektor Departamentu.

Monopol tytoniowy.

70.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 2 stycznia 1926 r.

w sprawie ceny detalicznej sprzedaży tabaki do zażywania „Napoleonka“.

Na podstawie art. 17 ust. 5 ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym (Dz. U. R. P. Nr. 47, poz. 409) zarządza się, co następuje:

§ 1. Cenę tabaki do zażywania „Napoleonka“ oznacza się na 12 zł. za 1 kg.

§ 2 Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

(—) *J. Zdziechowski.*

(Dz. Ust. R. P. z dn. 20 stycznia 1926 roku, Nr. 6, poz. 33).

71.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Skarbu

z dnia 9 stycznia 1926 r.,

w sprawie uprawy tytoniu w roku 1926.

Na podstawie art. 6 i 7 ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym (Dz. U. R. P. Nr. 47, poz. 409) zarządza się, co następuje:

§ 1. Do uprawy tytoniu wymagane jest zezwolenie Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego. Zezwolenie to mogą otrzymać rolnicy, którzy zobowiążą się:

a) uprawiać tytoń na przestrzeni gruntu, obejmującej najmniej 500 mtr.² w jednej i nierozdzielnej całości

b) użyć do uprawy tytoniu nasienia, dostarczonego względnie wskazanego przez Dyrekcję Polskiego Monopolu Tytoniowego;

c) stosować się do przepisów, wydanych w przedmiocie uprawy tytoniu oraz do pouczeń i wskazówek, udzielanych przez organa, powołane do wykonywania nadzoru nad uprawą tytoniu, w sprawie uprawy rośliny tytoniowej, zbioru, suszenia i sortowania liści tytoniowych;

d) odsprzedać cały zapas wyprodukowanego surowca tytoniowego Skarbowi Państwa w wyznaczonym terminie po cenach taryfowych, które ustanowi Minister Skarbu.

§ 2. Pozwolenie na uprawę tytoniu może być udzielone tylko tym rolnikom, którzy wedle obowiązujących ustaw mogą zawierać ważne umowy i których rozporządzenie niniejsze od uprawy tytoniu nie wyklucza.

Od uprawy tytoniu wykluczeni są:

a) osoby, zasądzone za przemytnictwo lub za przekroczenie przepisów ustawy o monopolu tytoniowym,

b) osoby, które nie zastosowały się do przepisów o uprawie tytoniu lub do zarządzeń, wydanych przez Dyrekcję Polskiego Monopolu Tytoniowego albo przez podległe jej urzędy i organa w przedmiocie uprawy tytoniu.

§ 3. Uprawa tytoniu dozwolona jest w następujących rejonach:

I) w rejonie małopolskim, obejmującym powiaty:

a) w województwie stanisławowskiem: horodeński, kołomyjski, kosowski, peczeniżyński, rohatyński, śniatyński, stanisławowski i tłumacki,

b) w województwie tarnopolskiem: borszczowski, buczacki, czortkowski, husiatyński, podhajecki, skałacki, tarnopolski, trembowelski, zaleszczycki i zbaraski,

II) w rejonie wołyńskim, obejmującym powiaty województwa wołyńskiego: krzemieniecki, dubieński, zdołbunowski, rowieński i południową część powiatu łuckiego po linję kolei Kowel-Zdołbunów,

III) w rejonie grodzieńskim, obejmującym powiaty: grodzieński i wołkowyski w województwie białostockiem,

IV) w rejonie pomorskim, obejmującym powiat grudziądzki w województwie pomorskiem,

V) w rejonie śląskim, obejmującym powiat rybnicki w województwie śląskiem.

§ 4. O dopuszczeniu do uprawy tytoniu poszczególnych powiatów, gmin, miejscowości na obszarach, położonych poza rejonami uprawy tytoniu, wymienionemi w § 3, decyduje według swego uznania Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego.

§ 5. Do udzielenia pozwoleń na uprawę tytoniu powołane są:

1) dla rejonu małopolskiego — inspektorat uprawy tytoniu w Zabłotowie względnie podległy mu urząd wykupu tytoniu w Borszczowie i państwowe fabryki wyrobów tytoniowych w Jagielnicy i Monasterzyskach;

2) dla rejonu wołyńskiego — urząd wykupu tytoniu w Krzemieńcu;

3) dla rejonu grodzieńskiego — państwowa fabryka wyrobów tytoniowych w Grodnie;

4) dla rejonu pomorskiego — państwowa fabryka wyrobów tytoniowych w Grudziądzu;

5) dla rejonu śląskiego — państwowa fabryka wyrobów tytoniowych w Wodzisławiu;

6) dla obszarów, położonych poza wymienionemi rejonami uprawy tytoniu, inspektorat uprawy tytoniu w Warszawie.

§ 6. Zgłoszenie o pozwolenie na uprawę tytoniu w rejonach uprawy tytoniu, oznaczonych w § 3 należy składać w urzędach wykupu tytoniu względnie państwowych fabrykach wyrobów tytoniowych, wymienionych w § 5, wprost lub za pośrednictwem miejscowych zarządów gminnych najpóźniej do dnia 15 kwietnia 1926 r.

Zgłoszenia o pozwolenia na uprawę tytoniu na obszarach, położonych poza rejonami uprawy

tytoniu, wymienionemi w § 3, należy składać do końca lutego 1926 r. w inspektoracie uprawy tytoniu w Warszawie.

Zgłoszenie ma zawierać:

a) imię i nazwisko zgłaszającego się;

b) miejscowość, gminę, powiat;

c) przestrzeń gruntu przeznaczoną pod uprawę;

d) dokładne określenie położenia gruntu, przeznaczonego pod uprawę;

e) gatunek tytoniu, który zgłaszający się zamierza uprawiać;

f) pochodzenie nasienia, użytego do uprawy, ewentualnie żądanie dostarczenia nasienia przez zarząd monopolu tytoniowego;

g) oświadczenie zgłaszającego się, że zobowiązuje się stosować do przepisów i zarządzeń, dotyczących uprawy tytoniu, tudzież odsprzedać całą ilość zebranego tytoniu Skarbowi Państwa w wyznaczonym terminie, po cenach taryfowych, które ustanowi Minister Skarbu.

§ 7. Wójtowie (naczelnicy gmin) mają złożone u siebie zgłoszenia przedłożyć łącznie wszystkie, z każdej gminy urzędom wykupu tytoniu, względnie państwowym fabrykom wyrobów tytoniowych, powołanym do wydawania pozwoleń na uprawę tytoniu, najpóźniej do końca kwietnia 1926 r.

§ 8. Urzędy, względnie państwowe fabryki wyrobów tytoniowych powołane do wydawania pozwoleń na uprawę tytoniu, winny:

a) jeżeli przeciw udzieleniu pozwolenia nie zachodzi żadna przeszkoda lub wątpliwość, wydać je jaknajrychlej;

b) jeżeli przeciw udzieleniu pozwolenia zachodzą przeszkody, załatwić natychmiast zgłoszenie odmownie;

c) jeżeli zachodzą wątpliwości co do istnienia przeszkód przeciw udzieleniu pozwolenia, bezzwłocznie przeprowadzić odpowiednie dochodzenia, w porozumieniu z właściwym organem kontroli skarbowej i stosownie do wyniku tych dochodzeń załatwić zgłoszenie.

§ 9. Urzędy, względnie państwowe fabryki wyrobów tytoniowych, powołane do udzielania pozwoleń na uprawę tytoniu, mogą odmówić wydania tych pozwoleń dla gmin, w których pod uprawę tytoniu zgłoszono mniej niż 2 ha gruntu.

§ 10. Wydanie pozwolenia na uprawę tytoniu, wzgl. odmowne załatwienie zgłoszenia winno nastąpić bezwarunkowo tak, żeby zgłaszający otrzymał odpowiedź na zgłoszenie najpóźniej do 15 maja 1926 r.

Odpowiedź na zgłoszenia należy doręczać za pośrednictwem wójtów (naczelników gmin), sołtysów lub przez organa Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego.

O każdem udzielonem pozwoleniu na uprawę tytoniu należy zawiadomić właściwy terytorjalnie organ kontroli skarbowej.

§ 11. Urzędy, względnie państwowe fabryki wyrobów tytoniowych, powołane do wydawania pozwoleń na uprawę tytoni, mają do dnia 1 lipca 1926 r. przedłożyć Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego wykaz udzielonych pozwoleń. Wykaz ten, zestawiony według powiatów, ma zawierać miejscowość, gminę, przestrzeń gruntu, zgłoszoną pod uprawę tytoniu w każdej miejscowości i gatunek tytoniu do uprawy zgłoszony.

§ 12. Pozwolenie na uprawę tytoniu ważne jest tylko dla tej osoby, na której nazwisko opiewa i tylko dla gruntu i przestrzeni, oznaczonych w pozwoleniu.

§ 13. Pozwolenie na uprawę tytoniu może być wyjątkowo przeniesione na inną osobę w następujących wypadkach:

a) gdy podczas uprawy zajdzie zmiana w osobie użytkowcy gruntu, na którym tytoń jest uprawiany, a to wskutek sprzedaży, wydzierżawienia i t. p., natenczas osoba, która pozwolenie otrzymała, obowiązana jest o zaszłej zmianie donieść, przedkładając pozwolenie do dni 8-miu, organowi Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego, powołanemu do nadzorowania uprawy tytoniu.

Organ ten uwidoczni zmianę w osobie plantatora w pozwoleniu i doniesie o niej urzędowi wykupu tytoniu, wzgl. państwowej fabryce wyrobów tytoniowych, która pozwolenie wydała.

Przez przyjęcie pozwolenia przez nowego użytkowcę gruntu przechodzą na niego wszystkie prawa i obowiązki, połączone z posiadaniem pozwolenia;

b) gdy posiadacz pozwolenia umrze, pozwolenie przechodzi na jego spadkobiercę, lub następcę prawnego. W tym wypadku nie jest wymagane doniesienie o zmianie w osobie plantatora.

§ 14. Gdy plantator zmienia grunt zgłoszony pod uprawę na inny, obowiązany jest o tem donieść najpóźniej do dnia 15 czerwca 1926 roku organowi Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego, powołanemu do nadzoru plantacji. Organ ten uwidoczni tę zmianę w pozwoleniu na uprawę.

§ 15. Gdy plantator zwiększa lub zmniejsza przestrzeń gruntu w pozwoleniu oznaczoną, obowiązany jest zawiadomić o tem najpóźniej do dnia 15 czerwca 1926 r. organ Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego, powołany do nadzoru plantacji, a organ ten uwidoczni zmianę w pozwoleniu.

§ 16. Zmniejszenie przestrzeni gruntu do uprawy zgłoszonej poniżej najmniejszego wymiaru, oznaczonego w § 1 lit. a., pociągnie za sobą, o ile nie zostanie usprawiedliwione, karę konwencjonalną w wysokości:

a) 20% ceny wykupna za dostawiony surowiec tytoniowy, jeżeli tytoń zasadzono na przestrzeni mniejszej niż 250 mtr.^{2};

b) 15% ceny wykupna za dostawiony surowiec tytoniowy, jeżeli plantacja tytoniowa obejmuje przestrzeń od 250 do 400 mtr.^{2};

c) 10% ceny wykupna za dostawiony surowiec, jeżeli plantacja tytoniowa obejmuje przestrzeń od 400 do 500 mtr.^{2}.

Nadto nieusprawiedliwione zmniejszenie przestrzeni gruntu, zgłoszonej do uprawy, poniżej najmniejszego dozwolonego wymiaru może po-

ciągnąć za sobą wykluczenie plantatora od uprawy tytoniu w roku następnym.

Jako usprawiedliwienie niedotrzymania najmniejszej przepisanej przestrzeni będzie uważane przedstawienie przez plantatora dowodu, że poczyniono przygotowania do uprawy tytoniu w zgłoszonym rozmiarze, że jednak nie można było przeprowadzić uprawy w tym rozmiarze, wskutek wydarzeń, którym plantator nie mógł zapobiec, np. posuchy, powodzi i t. p.

O tych wypadkach obowiązany jest plantator donieść w przeciągu 3 dni organowi Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego, powołanemu do dozoru plantacji, a organ ten usprawiedliwienie to po sprawdzeniu zanotuje w pozwoleniu na uprawę tytoniu.

§ 17. Osoba, która zrzeka się pozwolenia na uprawę tytoniu, obowiązana jest to pozwolenie najdalej do 30 czerwca 1926 r. zwrócić organowi Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego, powołanemu do nadzoru plantacji, lub wprost urzędowi względnie państwowej fabryce wyrobów tytoniowych, która to pozwolenie wydała.

§ 18. Plantator jest obowiązany do czasu odstawienia zbioru tytoniu Skarbowi Państwa o każdem elementarnem lub innem bez winy jego powstałem zdarzeniu, które spowodowało zniszczenie lub uszkodzenie uprawianego przez niego tytoniu, donieść w ciągu 3-ch dni organowi Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego, powołanemu do nadzoru plantacji.

§ 19. Osobom, które otrzymały pozwolenie na uprawę tytoniu, wyda urząd, powołany do wydawania pozwoleń na uprawę, bezpłatnie nasienie do uprawy tytoniu. W tym wypadku nie wolno osobom użyć innego nasienia do uprawy pod zagrożeniem wykluczenia od uprawy tytoniu w roku następnym.

W rejonie małopolskim wolno uprawiać tytoń tylko z nasienia, dostarczonego przez Dyrekcję Polskiego Monopolu Tytoniowego.

§ 20. Uprawa innych ziemiopłodów pomiędzy roślinami tytoniowemi jest zakazana; przekroczenie tego zakazu pociągnie za sobą wykluczenie plantatora od uprawy tytoniu w roku następnym.

Łodygi tytoniowe obowiązany jest plantator, o ile wykup ich nie będzie zarządzony, po zbiorze liści, a najpóźniej do 15 października każdego roku zniszczyć w sposób, wykluczający użycie ich do celów zabronionych ustawą o monopolu tytoniowym.

§ 21. Produkcja nasienia dozwolona jest tylko na zamówienie urzędu, który wydał pozwolenie na uprawę. Plantatorowie obowiązani są w razie zamówienia nasienia zgodzić się na wybór potrzebnej ilości roślin nasiennych na ich plantacjach. Zrywanie liści z roślin wybranych na nasienie może nastąpić tylko za zezwoleniem urzędu, który nasienie zamówił. Plantatorowie, u których nasienia nie zamówiono, winni pędy wierzchołkowe i pączki kwiatów bezwarunkowo obłamywać.

§ 22. Za wzorowe prowadzenie uprawy tytoniu będą przyznane plantatorom nagrody pieniężne przy odstawieniu zbioru Skarbowi Państwa.

§ 23. Koncesjonowanym plantatorom tytoniu udzielić może Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego bezprocentowych zaliczek pieniężnych, na rachunek należytości za tytoń odstawiony monopolowi tytoniowemu.

§ 24. Uprawa tytoniu podlega urzędowemu nadzorowi. Nadzór ten wykonywują urzędy, wzgl. państwowe fabryki wyrobów tytoniowych, wymienione w § 5, w przydzielonych im rejonach uprawy tytoniu przez podległe im organa (instruktorów uprawy tytoniu), kontrola skarbowa i policja państwowa.

Celem tego nadzoru, jest stwierdzenie, czy plantator spełnia zobowiązania, przyjęte z uzyskaniem pozwolenia na uprawę tytoniu, tudzież, czy nie dopuszcza się przekroczeń przepisów ustawy o monopolu tytoniowym, względnie rozporządzeń, dotyczących uprawy tytoniu.

Przy czynnościach urzędowych organów, dozorujących uprawę, obowiązany jest plantator być obecny albo osobiście, albo przez upoważnionego zastępcę, tudzież udzielać tym organom wszelkich wyjaśnień i pomocy do wykonania urzędowych czynności.

Organa, powołane do wykonywania nadzoru nad uprawą tytoniu, uprawnione są do wstępu na grunt, na którym tytoń jest uprawiany i do wszystkich miejsc i schowków, w których plantator przechowuje tytoń.

Te czynności należy wykonywać w obecności plantatora lub członka jego rodziny oraz członka miejscowego zarządu gminnego.

Każdy urząd, wzgl. państwowa fabryka wyrobów tytoniowych, która wydała pozwolenie na uprawę tytoniu, tudzież organ Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego, który sprawuje nadzór nad uprawą tytoniu, obowiązany jest prowadzić kataster plantatorów swojego okręgu. W katastrze tym, prowadzonym według gmin, należy zapisywać oprócz danych dotyczących plantacji tytoniowej, wszelkie zmiany w osobie plantatora, w gruncie i przestrzeni uprawy, doniesienia plantatora i stwierdzone przekroczenia przepisów o uprawie.

§ 25. Na zasadzie art. 21 ustawy o monopolu tytoniowym wójtowie (naczelnicy gmin) obowiązani są współdziałać w przyjmowaniu zgłoszeń o pozwolenie na uprawę tytoniu stosownie do postanowień §§ 6 i 7 niniejszego rozporządzenia, wspierać organa, powołane do wykonywania nadzoru nad uprawą tytoniu, w wykonywaniu ich czynności i uczestniczyć na żądanie tych organów w ich czynnościach, wreszcie podawać zgodnie z prawdą informacje w sprawach uprawy tytoniu.

Wójtom (naczelnikom gmin), wzgl. wyznaczonym przez nich członkom zarządów gminnych Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego wypłacać będzie za każdy dzień uczestniczenia w wykonywaniu urzędowego nadzoru nad uprawą tytoniu wynagrodzenie w wysokości 5 zł.

§ 26. Cena wykupna, sposób i termin dostawy tytoniu podane będą w odrębnem rozporządzeniu.

§ 27. Warunki uprawy tytoniu dla celów ściśle naukowych i doświadczalnych określi w każdym poszczególnym wypadku Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego.

Zgłoszenia o pozwolenia na tę uprawę należy składać za pośrednictwem Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych do Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego.

Wyższe uczelnie państwowe, państwowe szkoły rolnicze i zarządy państwowych ogrodów botanicznych mogą uprawiać tytoń w powyższych celach bez uprzedniego uzyskania pozwolenia, obowiązane są jednakże w wypadku, gdy założona przez nich plantacja doświadczalna obejmuje przestrzeń większą niż 10 mtr.² zawiadomić o tem Dyrekcję Polskiego Monopolu Tytoniowego najpóźniej do końca czerwca 1926 r.

§ 28. Zezwala się na uprawę w celach zdobniczo - ogrodniczych następujących odmian rośliny tytoniowej: Nicotiana affinis vel alata, Nicotiana Sanderae vel Sanderiana, purpurea i rosea i Nicotiana colossea (Nicotiana albo Lehmannia tomentosa).

Osoby, które wymienioną roślinę zasadziły i pielęgnują, obowiązane są zawiadomić o tem najpóźniej do końca czerwca 1926 r. miejscowy organ kontroli skarbowej.

Zaniechanie doniesienia pociągnie za sobą karę, przewidzianą w art. 22 ustawy o monopolu tytoniowym.

§ 29. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) *J. Zdziechowski.*

(Dz. Ust. R. P. z dnia 30 stycznia 1925 roku Nr. 9, poz. 61).

72.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 22 stycznia 1926 r.

w sprawie dodatkowego cennika detalicznej sprzedaży specjalnych wyrobów tytoniowych.

Na podstawie art. 17 ust. 5 ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r., o monopolu tytoniowym (Dz. U. R. P. Nr. 47, poz. 409). zarządza się, co następuje:

§ 1. W związku z rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 18 września 1925 r., w sprawie taryfy i organizacji sprzedaży tytoniowych wyrobów specjalnych i importowanych (Dz. U. R. P. Nr. 98, poz. 699) ustanawia się następujący cennik dodatkowy detalicznej sprzedaży specjalnych wyrobów tytoniowych:

T y t o n i e:

„Pursiczan“ po 120 zł. za 1 kg.
„Hercegowina“ po 120 zł. za 1 kg.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) *J. Zdziechowski.*

(Dz. Ust. R. P. z dnia 30 stycznia 1926 roku Nr. 9, poz. 62).

Monopol Spirytusowy.

73.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 9 stycznia 1924 r.

o zmianie opłat od spirytusu z kampanji 1923/24 r., zwolnionego fabrykatom wódek od wewnętrznego obrotu.

Na mocy ust. 3 art. 97 i art. 101 ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. o monopolu spirytusowym w brzmieniu, ogłoszonem w załączniku do rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 17 września 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 102, poz. 720) zarządza się co następuje:

§ 1. Od spirytusu z kampanji 1923/24 r., zwolnionego przez Dyrekcję Państwowego Monopolu Spirytusowego fabrykatom wódek do wewnętrznego obrotu na podstawie art. 97 ust. 3 ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. zostają ustanowione następujące opłaty:

a) od spirytusu, przeznaczonego do wyrobu wódek czystych,—640 zł. za 1 hl. spirytusu 100°,

b) od spirytusu, przeznaczonego do wyrobu wódek gatunkowych — 739 zł. za 1 hl. spirytusu 100°.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) *J. Zdziechowski.*

(Dz. U. R. P. z dnia 22 stycznia 1925 r. Nr. 7 poz. 49).

74.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Skarbu

z dnia 25 stycznia 1926 r.

o częściowej zmianie rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 23 grudnia 1925 r. o ustaleniu cen sprzedażnych spirytusu i wódek monopolowych oraz dodatkowego opodatkowania zapasów.

Na mocy art. art. 21, 22, 101 ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. o monopolu spirytusowym w brzmieniu ogłoszonem w załączniku do roz-

porządzenia Ministra Skarbu z dn. 17 września 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 102, poz. 720) zarządza się, co następuje:

§ 1. § 4 rozporządzenia Ministra Skarbu z dn. 23 grudnia 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 131, poz. 944) otrzymuje brzmienie następujące:

„Cenę sprzedażnych czystych wódek monopolowych łącznie z butelką określa się, jak następuje:

a) mocy 40°	1 L.	0,5 L.	0,25 L.
w hurcie	3,32	1,70	0,92
w detalu	3,60	1,85	1,00
b) mocy 45°	1 L.	0,5 L.	0,25 L.
w hurcie	3,67	1,88	1,00
w detalu	4,00	2,05	1,10"

Detaliczna cena wódek czystych, sprzedawanych przez przedsiębiorców prywatnych na terenie nieobjętym pełnym monopolem spirytusowym w myśl art. 23 ustawy o monopolu spirytusowym, nie może przekraczać powyższych cen detalicznych więcej, niż o 10%.

Zabrania się prywatnym fabrykantom wódek czystych rozlewania do naczyń innej pojemności, aniżeli 1 L., 0.75 L., 0,5 L. i 0,25 L.

Urząd akcyz i monopolów może zezwolić na rozlewanie do naczyń innej pojemności aż do wyczerpania zapasów stwierdzonych przez organy kontroli skarbowej, najdalej jednak do dnia 1 kwietnia 1926 r.

Przy używaniu naczyń innej pojemności, np. 0,3 L., 0,6 L., 0,75 L i t. p. ceny wódek czystych winny być wypośrodkowane na podstawie różnicy pomiędzy cenami wyznaczonemi na wódki monopolowe o pojemności 1 i 0,5 L lub 0,5 i 0,25 L., a mianowicie:

a) mocy 40°	0,75 L.	0,6 L.	0,3 L.
w hurcie	2,51	2,02	1,08
w detalu	2,73	2,20	1,17
b) mocy 45°	0,75 L.	0,6 L.	0,3 L.
w hurcie	2,78	2,24	1,18
w detalu	3,03	2,44	1,29

Do cen powyższych wolno detalistom doliczać 10%".

§ 2. § 5 rozporządzenia Ministra Skarbu z dn. 23 grudnia 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 131 poz. 944) otrzymuje brzmienie następujące:

„Cenę sprzedażną spirytusu butelkowanego, na cele domowo-lecznicze łącznie z butelką, określa się, jak następuje:

mocy 95°	1 L.	0,5 L.	0,25 L.
w hurcie	7,80	4,00	2,16
w detalu	8,30	4,25	2,30"

§ 3. § 7 rozporządzenia Ministra Skarbu z dn. 23 grudnia 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 131 poz. 944) otrzymuje brzmienie następujące:

„Zapasy spirytusu, które w dniu 1 stycznia 1926 r. znajdować się będą na składzie w prywatnych fabrykach wódek, czy to w postaci czystej, czy to w półfabrykatach lub gotowych wyrobach za wyjątkiem zbutelkowanych czystych wódek, jak również w sokach, morsach i t. p., podlegają dodatkowemu opodatkowaniu, mianowicie:

a) spirytus przeznaczony do wyrobu wódek czystych, oraz zawarty w półfabrykatach wódek czystych i gotowych wyrobach, z wyjątkiem już zbutelkowanych wódek czystych po 137 zł. za hektolitr 100°.

Przez wódki czyste rozumie się jedynie wyroby, niezawierające oprócz spirytusu i wody żadnych innych domieszek.

b) spirytus przeznaczony do wyrobu wódek gatunkowych, oraz zawarty w gotowych wyrobach, półfabrykatach, sokach, morsach i t. p., po 156 zł. za hektolitr 100°.

Spirytus do celów domowo-leczniczych, rozlany do butelek i znajdujący się w prywatnych hurtowniach i miejscach detalicznej sprzedaży. podlega dodatkowemu opodatkowaniu po 60 zł. za hektolitr 100°.

§ 4. § 8 rozporządzenia Ministra Skarbu z dn. 23 grudnia 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 131 poz. 944) otrzymuje brzmienie następujące:

„Dodatkowemu opodatkowaniu według norm określonych w § 7 podlegają również zapasy spirytusu na cele domowo-lecznicze, u osób prywatnych, o ile wynoszą więcej niż 10 L. 100° spirytusu.

Przesyłki spirytusu wymienionego w niniejszym i w § 7, które według dokumentów przewozowych wysłane były przed dniem 1 stycznia 1926 r. i w tym dniu lub po tym terminie podjęte zostaną przez odbiorcę, podlegają również dodatkowemu opodatkowaniu według powyższych norm".

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lutego 1926 r.

Minister Skarbu:

(—) J. Zdziechowski.

(Dz. U. R. P. z dn. 30 stycznia 1926 r. Nr. 9 poz. 63).

Przepisy celne.

75

ROZPORZĄDZENIE

Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych

z dnia 16 stycznia 1926 r.

w sprawie ustanowienia cła wywozowego od pszenicy.

Na mocy art. 7 lit. a) ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80 poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. Ustanawia się cło wywozowe od pszenicy.

Wobec tego 246 poz. tar. celnej (Dz. U. R. P. z 1925 r. Nr. 76 poz. 536) otrzymuje brzmienie następujące:

Pozycja taryfy celnej:	Nazwa towaru:	Cło od 100 kg.
246	Pszenica	15 zł. —

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i traci moc obowiązującą z dniem 1 września 1926 r.

Minister Skarbu:
(—) *J. Zdziechowski.*

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *Osiecki.*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
(—) *Kiernik.*

(Dz. Ust. R. P. z dnia 20 stycznia 1926 r. Nr. 6, poz. 34.).

76.

ROZPORZĄDZENIE

Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych

z dnia 19 stycznia 1926 r.

o uzupełnieniu rozporządzenia z dnia 30 października 1925 r. w sprawie częściowej zmiany taryfy celnej z dnia 26 czerwca 1924 roku.

Na podstawie art. 7 lit. i ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządza się, co następuje:

§ 1. W załączniku do rozporządzenia z dnia 30 października 1925 r. w sprawie częściowej zmiany taryfy celnej z dnia 26 czerwca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 113, poz. 800) uzupełnia się pozycję taryfy celnej 179 p. 4: „bawełna odtłuszczona i bielona“ opuszczonemi wyrazami o następującem brzmieniu: „tylko do wyrobu jedwabiu sztucznego za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu“.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) *J. Zdziechowski.*

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *Osiecki.*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
(—) *Kiernik.*

(Dz. Ust. R. P. z dnia 22 stycznia 1926 r. Nr. 7, poz. 50).

77.

OKÓLNIK Nr. DC/348/II/26

w sprawie formularzy deklaracji celnych.

Do wszytskich Dyrekcji Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Uzupełniając okólnik z dn. 16. XII. 1925 r. Nr. DC/12808/II/25 w sprawie wprowadzenia nowego wzoru formularza deklaracji celnej przywozowej, zarządza się co następuje:

Formularze deklaracji celnych nowego wzoru, nabywane przez firmy w urzędach celnych celem zgłaszania towarów, winny być przechowywane przez te firmy pod należytą kontrolą i nie mogą być nikomu odstępowane. Egzemplarze formularzy deklaracji celnych użyte do zgłoszenia towarów, lecz dla jakichbądź powodów nie złożone urzędowi celnemu, lub też przez urząd celny nie przyjęte jako zgłoszenie towaru, winny firmy zwracać właściwemu urzędowi celnemu jako formularze nie nadające się do użytku, urząd zaś celny, na żądanie strony, winien wzamian wydać bezpłatnie nowe formularze.

W wypadkach takich urząd celny winien odpowiednio odnotować serje i numery zwróconych przez stronę formularzy, oraz serje i numery formularzy wydanych wzamian bezpłatnie. Wymienione powyżej, zwrócone przez strony, formularze urzędy celne winny przesyłać przy odpowiednim wykazie raz na miesiąc, w ostatnim dniu miesiąca, Dyrekcji Ceł, która tego rodzaju formularze zniszczy protokularnie.

W końcu zaznacza się, że względem firm zwłaszcza ekspedytorskich, które nie zastosują się do niniejszego rozporządzenia, będą zastosowane odpowiednie sankcje.

Warszawa, dnia 16 stycznia 1926 r.

Za Ministra Skarbu
(—) *Dzierzgowski.*
Dyrektor Departamentu Ceł.

78.

ROZPORZĄDZENIE

Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych

z dnia 22 stycznia 1926 r.

o uzupełnieniu rozporządzenia tychże Ministrów z dnia 16 stycznia 1926 r. w sprawie ustanowienia cła wywozowego od pszenicy.

Na mocy art. 7 lit. a) ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządza się, co następuje:

§ 1. § 2 rozporządzenia Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Dóbr

Państwowych z dnia 16 stycznia 1926 r. w sprawie ustanowienia cła wywozowego od pszenicy (Dz. U. R. P. Nr. 6, poz. 34) uzupełnia się następującym końcowym ustępem:

„Na czas do dnia 20 lutego 1926 r. włącznie od pszenicy załadowanej na obszarze celnym Rzeczypospolitej Polskiej na wagon do wywozu zagranicę najpóźniej w dniu 25-ym stycznia 1926 r. i zaopatrzonej w zaświadczenie walutowe cło nie będzie pobierane".

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i stosuje się również do transportów pszenicy wywożonych zagranicę od dnia 20 stycznia 1926 r.

Minister Skarbu:
(—) *J. Zdziechowski.*
Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *Osiecki.*
Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
(—) *Kiernik.*

(Dz. U. R. P. z dnia 26 stycznia 1926 roku Nr. 8, poz. 56).

79.

ROZPORZĄDZENIE

Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych

z dnia 22 stycznia 1926 r.,

w sprawie prolongowania terminów na ulgową odprawę celną towarów.

Na podstawie art. 7 punkt b. ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządza się, co następuje:

§ 1. Termin 31 stycznia 1926 r., wskazany w §§ 6 i 8 rozporządzenia z dnia 9 grudnia 1925 r. o ulgach celnych (Dz. U. R. P. Nr. 123, poz. 879) przedłuża się do dnia 15 marca 1926 r. włącznie.

Ponadto Minister Skarbu może prolongować wydane już pozwolenia na ulgową odprawę celną towarów, objętych rozporządzeniem z dn. 9 grudnia 1925 r. o ulgach celnych (Dz. U. R. P. Nr. 123, poz. 879).

§ 2. Minister Skarbu może prolongować wydane przed dniem 1 sierpnia 1925 r. pozwolenie na ulgową odprawę celną towarów, objętych rozporządzeniem z dnia 11 kwietnia 1925 r. o ulgach celnych (Dz. U. R. P. Nr. 39, poz. 272), o ile podania o prolongatę były złożone przed dniem 1 lutego 1926 r.

§ 3. Towary, wymienione w § 1 rozporządzenia z dnia 11 kwietnia 1925 r. o ulgach celnych (Dz. U. R. P. Nr. 39, poz. 272), mogą korzystać z przewidzianych w tem rozporządzeniu ulg celnych, jeśli przed dniem 1 sierpnia 1925 r. były wydane reskrypty o zakredytowaniu należności celnych, przypadających od tych towarów.

§ 4. Towary, o których mowa w §§ 1, 2 i 3 niniejszego rozporządzenia, opłacają cło ulgowe podług stawek celnych, obowiązujących w chwili zgłoszenia towaru do odprawy, przyczem wysokość ulgi określana będzie na podstawie rozporządzenia z dnia 11 kwietnia 1925 r. o ulgach celnych (Dz. U. R. P. Nr. 39, poz. 272):

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązywać będzie aż do odwołania.

Minister Skarbu:
(—) *J. Zdziechowski.*
Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *Osiecki.*
Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
(—) *Kiernik.*

(Dz. U. R. P. z dnia 26 stycznia 1926 roku Nr. 8, poz. 57).

80.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 26 stycznia 1926 r.

o wprowadzeniu nowego formularza deklaracji celnej wywozowej.

Na podstawie art. 21 rozporządzenia Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu o taryfie celnej z dnia 11 czerwca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 314) zarządza się, co następuje:

§ 1. Celem pisemnego zgłaszania w urzędach celnych towarów do odprawy wywozowej w myśl § 35 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 13 grudnia 1920 r. o postępowaniu celnem (Dz. U. R. P. z 1921 r. Nr. 11 poz: 64) wprowadza się nowe formularze deklaracji celnej wywozowej, z kótrych wzór Nr. 3 (zał. 1) jest przeznaczony dla urzędów celnych na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej, a wzór Nr. 4 (zał. 2) w językach polskim i niemieckim dla urzędów celnych na obszarze W. M. Gdańska.

§ 2. Zgłoszenia towarów do odprawy celnej wywozowej na formularzach deklaracyj, wydanych nakładem prywatnym, nie mogą być przez urzędy celne przyjmowane.

Dotychczasowy wzór deklaracji celnej wywozowej, ustalony rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 20 listopada 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 124 poz. 1005) uchyla się.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej z dniem 1 lutego 1926 r., a na obsarze W. M. Gdańska z dniem 15 lutego 1926 r.

Minister Skarbu:
(—) *J. Zdziechowski.*

(Dz U. R. P. z dnia 1 lutego 1926 r. Nr: 10, poz: 68):

(Strona 1). **Wzór Nr. 3 (zał. 1).**

I

1) Nazwisko i miejsce zamieszkania:

a) nadawcy ....

....

....

....

b) odbiorcy ....

....

....

....

2) Wyszczególnienie dołączonych dokumentów:

....

....

....

....

....

....

....

....

3) miejsce złożenia towaru:

....

.... dn. .... 192....

Podpis zgłaszającego:

....

Serja A ....

URZĄD CELNY

w ....

Deklaracja Celna Wywozowa

Nr. ....

Deklarację przyjęto dn. ....

....

Do rewizji ....

....

Naczelnik Urzędu ....

....

....

4) Rejestr wywozu poz. ....

5) Rejestr opłat celnych p z. ....

6) Rejestr odprawy warunkowej poz ....

....

(Strona 2).

DEKLARACJA CELNA

Numery wagonów	Cechy i numery	Ilość	Rodzaj opakowania	NAZWA TOWARU	WAGA		Ilość sztuk, miara i t. p.	Cena towaru	Kraj przeznaczenia i Uwagi
					Surowa	Czysta			
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

(Strona 3).

WYNIK REWIZJI

Cechy, numery i rodzaj opakowania	NAZWA TOWARU I POZYCJA TARYFY	WAGA		Ilość sztuk, miara i t. p.	Cena towaru	Należność celna		UWAGI
		Surowa	Czysta			Zł.	gr.	
11	12	13	14	15	16	17		18

(Strona 1).

II

1) Nazwisko i miejsce zamieszkania:

a) nadawcy ....

....

....

....

b) odbiorcy ....

....

....

....

2) Wyszczególnienie dołączonych dokumentów:

....

....

....

....

....

....

....

....

3) miejsce złożenia towaru:

....

.... dn. .... 192....

Podpis zgłaszającego:

....

Serja **A** ....

URZĄD CELNY

w ....

Deklaracja Celna Wywozowa

Nr. ....

(Kwit deklaracyjny)

Deklarację przyjęto dn. ....

....

Do rewizji ....

....

Naczelnik Urzędu ....

....

....

4) Rejestr wywozu poz. ....

5) Rejestr opłat celnych p. z. ....

6) Rejestr odprawy warunkowej poz. ....

....

(*Strona 2*).

DEKLARACJA CELNA									
Numery wagonów	Cechy i numery	Ilość	Rodzaj opakowania	NAZWA TOWARU	WAGA		Ilość sztuk, miara i t. p.	Cena towaru	Kraj przeznaczenia i Uwagi
					Surowa	Czysta			
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

(*Strona 3*).

WYNIK REWIZJI								
Cechy, numery i rodzaj opakowania	NAZWA TOWARU I POZYCJA TARYFY	WAGA		Ilość sztuk, miara i t. p.	Cena towaru	Należność celna		UWAGI
		Surowa	Czysta			Zł.	gr.	
11	12	13	14	15	16	17		18

(Strona 1).

III

1) Nazwisko i miejsce zamieszkania:

a) nadawcy ....

....

....

....

b) odbiorcy ....

....

....

....

2) Wyszczególnienie dołączonych dokumentów:

....

....

....

....

....

....

....

....

3) miejsce złożenia towaru:

....

.... dn. .... 192...

Podpis zgłaszającego:

....

Serja **A** ....

URZĄD CELNY

w ....

Deklaracja Celna Wywozowa

Nr. ....

Deklarację przyjęto dn. ....

....

Do rewizji ....

....

Naczelnik Urzędu ....

....

....

4) Rejestr wywozu poz. ....

5) Rejestr opłat celnych poz. ....

6) Rejestr odprawy warunkowej poz. ....

....

(Strona 2).

DEKLARACJA CELNA

Numery wagonów	Cechy i numery	Ilość	Rodzaj opakowania	NAZWA TOWARU	WAGA Surowa	WAGA Czysta	Ilość sztuk, miara i t. p.	Cena towaru	Kraj przeznaczenia i Uwagi
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

(Strona 3).

WYNIK REWIZJI

Cechy, numery i rodzaj opakowania	NAZWA TOWARU I POZYCJA TARYFY	WAGA Surowa	WAGA Czysta	Ilość sztuk, miara i t.p.	Cena towaru	Należność celna Zł.	Należność celna gr.	UWAGI
11	12	13	14	15	16	17		18

(Strona 1). Wzór Nr. 4 (zał. 2).

I

1) Nazwisko i miejsce zamieszkania:
Name und Wohnort:

a) nadawcy ....
des Aufgebers

....

....

b) odbiorcy ....
des Empfängers

....

....

2) Wyszczególnienie dołączonych dokumentów:
Bezeichnung der beigefügten Dokumente:

....

....

....

....

....

....

....

....

....

3) Miejsce złożenia towaru: ....
Lagerungsstelle der Ware:

....

.... dn. .... 192 ...
den

Podpis zgłaszającego:
Unterschrift des Anmeldenden:

....

Serja / Serie { **B** ....

URZĄD CELNY
ZOLLAMT

w / in { ....

Deklaracja Celna Wywozowa
Ausfuhrzolldeklaration

Nr. ....

Deklarację przyjęto dn. ....
Die Deklaration übernommen am

....

Do rewizji ....
Zur Revision

....

Naczelnik Urzędu ....
Amtsvorstand

....

4) Rejestr wywozu poz. ....
Ausfuhrregister Pos.

5) Rejestr opłat celnych poz. ....
Zolleinnahmeregister Pos.

6) Rejestr odprawy warunkowej poz. ....
Vormerkregister Pos.

(Strona 2).

DEKLARACJA CELNA — ZOLLDEKLARATION

Numery wagonów Wagen-Nummern	Cechy i numery Zeichen und Nummern	Ilość Menge (Anzahl)	Rodzaj opakowania Art der Verpackung	NAZWA TOWARU BEZEICHNUNG DER WARE	WAGA GEWICHT Surowa Roh	 Czysta Rein	Ilość sztuk, miara it.p. Stückzahl, Masse u. dgl.	Cena towaru Preis der Ware	Kraj przeznaczenia i Uwagi Bestimmungsland und Bemerkungen
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

(Strona 3)

WYNIK REWIZJI — REVISIONSERGEBNIS

Cechy, numery i rodzaj opakowania Zeichen, Nummern, Art der Verpackung	NAZWA TOWARU I POZYCJA TARYFY BEZEICHNUNG DER WARE UND TARIFPOSITION	WAGA-GEWICHT Surowa Roh	 Czysta Rein	Ilość szt., miara i t.p. Stückzahl, Masse u. dgl.	Cena towaru Preis der Ware	Należność celna Zollgebühr Zł. — Guld.	UWAGI BEMERKUNGEN
11	12	13	14	15	16	17	18

(Strona 1).

II

1) Nazwisko i miejsce zamieszkania:
Name und Wohnort:

a) nadawcy ____
des Aufgebers

____

____

b) odbiorcy ____
des Empfängers

____

____

2) Wyszczególnienie dołączonych dokumentów:
Bezeichnung der beigefügten Dokumente:

____

____

____

____

____

____

____

____

____

3) Miejsce złożenia towaru: ____
Lagerungsstelle der Ware:

____

____ dn. ____ 192 ____
den

Podpis zgłaszającego:
Unterschrift des Anmeldenden:

____

Serja / Serie **B** ____

URZĄD CELNY
ZOLLAMT

w / in ____

Deklaracja Celna Wywozowa
Ausfuhrzolldeklaration

Nr. ____

(Kwit deklaracyjny)
(Deklarationsquittung)

Deklarację przyjęto dn. ____
Die Deklaration übernommen am

____

Do rewizji ____
Zur Revision

____

Naczelnik Urzędu ____
Amtsvorstand

____

4) Rejestr wywozu poz. ____
Ausfuhrregister Pos.

5) Rejestr opłat celnych poz. ____
Zolleinnahmeregister Pos.

6) Rejestr odprawy warunkowej poz. ____
Vormerkregister Pos.

(Strona 2).

DEKLARACJA CELNA — ZOLLDEKLARATION

Numery wagonów Wagen-Nummern	Cechy i numery Zeichen und Nummern	Ilość Menge (Anzahl)	Rodzaj opakowania Art der Verpackung	NAZWA TOWARU BEZEICHNUNG DER WARE	WAGA GEWICHT Surowa Roh	 Czysta Rein	Ilość sztuk, miara it.p. Stückzahl, Masse u. dgl.	Cena towaru Preis der Ware	Kraj przeznaczenia i Uwagi Bestimmungsland und Bemerkungen
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

(Strona 3)

WYNIK REWIZJI — REVISIONSERGEBNIS

Cechy, numery i rodzaj opakowania Zeichen, Nummern, Art der Verpackung	NAZWA TOWARU I POZYCJA TARYFY BEZEICHNUNG DER WARE UND TARIFPOSITION	WAGA-GEWICHT Surowa Roh	 Czysta Rein	Ilość szt., miara i t.p. Stückzahl, Masse u. dgl.	Cena towaru Preis der Ware	Należność celna Zollgebühr Zł. — Guld.	UWAGI BEMERKUNGEN
11	12	13	14	15	16	17	18

(Strona 1).

III

1) Nazwisko i miejsce zamieszkania:
Name und Wohnort:

a) nadawcy ______
des Aufgebers

______

______

b) odbiorcy ______
des Empfängers

______

______

2) Wyszczególnienie dołączonych dokumentów:
Bezeichnung der beigefügten Dokumente:

______

______

______

______

______

______

______

______

______

3) Miejsce złożenia towaru: ______
Lagerungsstelle der Ware:

______

______ dn. ______ 192 __
den

Podpis zgłaszającego:
Unterschrift des Anmeldenden

______

Serja / Serie **B** ______

URZĄD CELNY
ZOLLAMT

w / in ______

Deklaracja Celna Wywozowa
Ausfuhrzolldeklaration

Nr. ______

Deklarację przyjęto dn. ______
Die Deklaration übernommen am

______

Do rewizji ______
Zur Revision

______

Naczelnik Urzędu ______
Amtsvorstand

______

4) Rejestr wywozu poz. ______
Ausfuhrregister Pos.

5) Rejestr opłat celnych poz. ______
Zolleinnahmeregister Pos.

6) Rejestr odprawy warunkowej poz. ______
Vormerkregister Pos.

(Strona 2).

DEKLARACJA CELNA — ZOLLDEKLARATION

Numery wagonów Wagen-Nummern	Cechy i numery Zeichen und Nummern	Ilość Menge (Anzahl)	Rodzaj opakowania Art der Verpackung	NAZWA TOWARU BEZEICHNUNG DER WARE	WAGA GEWICHT Surowa Roh	 Czysta Rein	Ilość sztuk, miara it.p. Stückzahl, Masse u. dgl.	Cena towaru Preis der Ware	Kraj przeznaczenia i Uwagi Bestimmungsland und Bemerkungen
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

(Strona 3)

WYNIK REWIZJI — REVISIONSERGEBNIS

Cechy, numery i rodzaj opakowania Zeichen, Nummern, Art der Verpackung	NAZWA TOWARU I POZYCJA TARYFY BEZEICHNUNG DER WARE UND TARIFPOSITION	WAGA-GEWICHT Surowa Roh	 Czysta Rein	Ilość szt., miara i t.p. Stückzahl, Masse u. dgl.	Cena towaru Preis der Ware	Należność celna Zollgebühr Zł. — Guld.	UWAGI BEMERKUNGEN
11	12	13	14	15	16	17	18

81.

PRZEPISY WYKONAWCZE

do rozporządzenia Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 9 grudnia 1925 r. w sprawie zwrotu ceł przy wywozie maszyn i narzędzi rolniczych. (Dz. U. R. P. Nr. 123 poz. 880).

§ 1.

Do dokonania odprawy celnej w wywozie maszyn i narzędzi rolniczych oraz do wystawiania kwitów wywozowych i przyjmowania tych kwitów do uiszczenia należności celnych (§ 2 rozporządzenia z 9 grudnia 1925 r.) upoważnia się następujące urzędy celne:

Gdynia;
Zbąszyń;
Leszno;
Grudziądz;
Wielkie Hajduki;
Katowice;
Mysłowice;
Sosnowiec;
Dziedzice;
Zebrzydowice;
Bielsko;
Kraków;
Śniatyń-Załucze;
Podwołoczyska;
Zdołbunów;
Stołpce;
Turmonty;
Grajewo;
Warszawa;
Łódź.

§ 2.

Odprawa celna wywożonych towarów odbywa się w urzędach celnych granicznych, ewentualnie na żądanie eksporterów w fabryce przy załadowaniu do wagonów.

§ 3.

Urzędy celne, wymienione w § 2, dokonywują odprawy na podstawie zaświadczeń eksportowych, wystawionych według załączonego wzoru (Nr. 1) przez związki eksportowe, upoważnione do tego przez Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu.

§ 4.

Zaświadczenie na wywożony transport winno być przedstawione w dwóch egzemplarzach jednemu z wymienionych wyżej urzędów celnych.

Zaświadczenie to zastępuje deklarację celną wywozową i winno być wciągnięte w urzędzie celnym do specjalnego rejestru.

§ 5.

a) O ile na żądanie eksportera odprawa celna ma się odbyć w składzie fabrycznym, urząd celny deleguje urzędnika do wskazanego składu, gdzie znajduje się towar, przygotowany do wywozu, w celu dokonania odprawy.

b) Przy odprawie stwierdza się ilość collis, ich opakowanie i cechy, wagę brutto i netto oraz zawartość każdego colli, jak również ogólną wagę netto zgłoszonego do wywozu towaru. Wynik rewizji zaznacza urzędnik celny w obu egzemplarzach na stronie drugiej zaświadczenia.

c) Waga netto towaru może być określona przez wyważenie załadowanego wagonu na wadze wagonowej z potrąceniem tary wagonu.

d) Po skończonej rewizji w obecności urzędnika towar ma być załadowany do wagonu, poczem urzędnik nakłada na wagon zamknięcie celne (plomby) i wydaje stronie jeden egzemplarz potwierdzonego zaświadczenia za pokwitowaniem na drugim egzemplarzu tegoż, pozostały zaś egzemplarz zaświadczenia zwraca swemu urzędowi celnemu dla dołączenia do wymienionego w § 4 rejestru.

e) W razie załadowania towaru do kilku wagonów winno być sporządzone oddzielne zaświadczenie na każdy wagon.

f) Oplombowany wagon wraz z otrzymanem zaświadczeniem eksportowem winien być dostawiony staraniem i kosztem strony do jednego z granicznych urzędów celnych, wymienionych w § 1.

g) Wyjściowy graniczny urząd celny, stwierdziwszy, iż zamknięcia celne (plomby) są nienaruszone, wypuszcza przesyłkę za granicę, a fakt występu przesyłki potwierdza na str. 3 zaświadczenia, poczem egzemplarz ten przesyła do urzędu celnego, który dokonał odprawy.

h) W razie dostarczenia wagonu z naruszonem zamknięciem celnem, urząd celny winien sprawdzić zawartość wagonu według zaświadczenia eksportowego, przyczem wypuszcza przesyłkę zagranicę bez zastrzeżeń, o ile nie ujawni niezgodności; w wypadkach zaś ujawnienia braku wagi, wypuszcza również przesyłkę zagranicę po ustaleniu jednak ilości, której brak.

j) Gdyby sprawdzenie wykazało niezgodność rodzaju towaru, urząd wyjściowy nie potwierdza zaświadczenia.

k) W obu tych wypadkach ujawnienia niezgodności, sporządza się osobny protokuł przy udziale ajenta kolejowego, ewentualnie strony.

Protokuł ten dołącza się do zaświadczeń, przesyłanych do urzędu celnego pierwotnej odprawy.

§ 6.

O ile na żądanie strony odprawa celna ma się odbyć na granicy, w jednym z granicznych urzędów celnych, wymienionych w § 1, strona względnie kolejowa ajencja celna, po nadejściu do granicznego urzędu celnego transportu maszyn i narzędzi roln., przeznaczonych do wywozu, przedstawia na nie zaświadczenie eksportowe w dwuch egemplarzach urzędowi celnemu, który po sprawdzeniu transportu, jak wskazano wyżej w § 5, podaje wynik rewizji w obu egzemplarzach na stronie 2-ej zaświadczenia i wypuszcza przesyłkę zagranicę, a fakt występu potwierdza na str. 3 zaświadczenia.

W razie ujawnienia niezgodności przesyłki z zaświadczeniem urząd celny postępuje, jak wskazano wyżej w § 5 p. h, j, k.

§ 7.

a) Na podstawie potwierdzonego zaświadczenia urząd celny pierwotnej odprawy wystawia w dwuch egzemplarzach „kwit wywozowy" na druku według wzoru Nr. 2, dołączonego do § 9 rozporządzenia Min. Skarbu z dn. 11 lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 73, poz. 509).

b) Jeden egzemplarz kwitu wywozowego doręcza urząd celny stronie, wymienionej przez związek eksportowy w zaświadczeniu eksportowem, drugi zaś pozostaje w aktach urzędu celnego.

c) Na wniosek strony kwota cła, przypadająca do zwrotu od danej przesyłki, może być podzielona na kilka części i na każdą taką część wystawiony oddzielny kwit wywozowy.

d) Urząd celny odprawy zamieszcza o wydanych kwitach adnotację na str. 4 zaświadczenia.

§ 8.

Kwit wywozowy będzie przyjmowany do uiszczenia wyłącznie cła (a nie ubocznych należności) i tylko w całej kwocie, na którą opiewa.

§ 9.

Kierownik urzędu celnego odprawy, jak również osoby, upoważnione do lustracji urzędów celnych, mogą sprawdzać wyniki pierwotnych odpraw drogą powtórnej rewizji.

W wypadkach uzasadnionego podejrzenia powtórna rewizja przesyłek, odprawionych w wewnętrznych urzędach celnych, może być dokonana również i w urzędach wyjściowych.

§ 10.

Koszty delegowania urzędnika do przeprowadzenia odprawy celnej wywozowego towaru w fabrykach, ponosi związek eksportowy według norm, jakie delegowanemu przysługują na mocy przepisów rozporządzenia Ministra Skarbu z dn. 1 sierpnia 1925 r. w sprawie opłat za wykonywanie czynności przez funkcjonarjuszów zarządu ceł poza obrębem miejsca urzędowego lub w czasie poza godzinami urzędowemi, oraz za konwojowanie i strzeżenie towarów (Dz. U. R. P. Nr. 83, poz. 577), uiszczając koszty te zgóry za każdą delegację.

Warszawa, dnia 20 stycznia 1926 r.

Minister Skarbu:

(—) J. Zdziechowski.

Wzór Nr. 1.

Zwiazek Eksportowy Przemysłu Metalowego Przetwórczego
Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie.
Dokładny adres.

Załącznik do § 3.
Strona 1.
Data . . . .

ZAŚWIADCZENIE EKSPORTOWE Nr.

Związek Eksportowy Przemysłu Metalowego Przetwórczego w Warszawie zaświadcza niniejszem, że . . . . (podać firmę eksportującą) wywozi zagranicę do . . . . . . (jakiego państwa) przez graniczny urząd celny w . . . . ze składu, znajdującego się w . . . . (wskazać dokładnie miejsce składu) niżej wymienione maszyny i narzędzia rolnicze, wytworzone w kraju, wartości zł. . . . . . (należy wymienić numer każdego wagonu, rodzaj opakowania, ilość collis i ich cechy, ścisłą nazwę towaru, jego wagę brutto i netto, ogólną wagę towaru netto słowami).

Do odprawy celnej na granicy przesyłkę zgłosi (kto) . . . . (w razie, gdy pierwotna odprawa ma się odbyć w granicznym urzędzie celnym).

Na kwotę cła, przypadającą do zwrotu (zł. . . . . gr. . . .)w myśl rozporządzenia z dn. 9 grudnia 1925 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 123 poz. 889) uprasza się wystawić jeden kwit wywozowy (. . . . . kwitów na sumy następujące . . . .)

Do otrzymania tych kwitów z urzędu celnego upoważniony jest p. . . . .

(pieczęć związku)

Podpisy:

Przewodniczący związku:
Członek związku:

Do

urzędu celnego

w . . . .

Strona 2.

(wypełnia urząd celny, dokonywujący odprawy).

Poz. . . . . rejestru odprawy.

Dnia . . . . 19 . . r.

Do rewizji celnej deleguje się . . . . . .

Kierownik urzędu celnego

(podpis)

Wynik rewizji celnej, dokonanej dnia . . . 192 . .

Nr. wagonu	Rodzaj opakowania i ilość collis	Cechy	Waga brutto	Waga netto	Ścisła nazwa towaru	Ilość plomb celnych, nałożonych na każdy wagon, albo na każde colli

Ogólna waga towaru netto (słowami) . . .
. . . .
(pieczęć urzędu celnego)
Podpis urzędnika celnego:
Podpis przedstawiciela firmy względnie ajenta kolejowej ajencji celnej:

Strona 3.

(wypełnia graniczny urząd celny wyjściowy).
Urząd celny
w . . . .

Stwierdza, że wymieniona w niniejszem zaświadczeniu przesyłka przybyła w całości z nienaruszonem zamknięciem celnem i wstąpiła zagranicę dnia . . . . . . 192 . . r. w wagonie Nr. . . . pociągu Nr. . . . . za listem przewozowym z dnia . . . . stacji kolejowej w . . . . pod adresem . . . . (Wobec nadejścia przesyłki w stanie naruszonym spo rządzono dnia . . . . 192 . . r. protokuł, który się dołącza).
Dnia . . . . 192 . . r.
(Pieczęć U. C.).
Kierownik urzędu celnego:

Strona 4.

(wypełnia urząd celny pierwotnej odprawy celnej).
Urząd celny
w . . . .
wystawił dnia . . . . 192 . . r. na zwrot cła w kwocie zł. . . . . od wymienionej w niniejszem zaświadczeniu przesyłki następując . . . kwit . . wywozow . . .
za Nr. . . . . na zł. . . . .
„ „ . . . . „ „ . . . .
„ „ . . . . „ „ . . . .
„ „ . . . . „ „ . . . .
Kierownik urzędu celnego:
Wyżej wymienion . . kwit wywozow . . . na ogólną sumę zł. . . . . z polecenia związku eksportowego otrzymałem dnia . . . . 192 . . r.
Podpis:

Sprawy walutowe.

82.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości

z dnia 20 stycznia 1926 r.,

o zmianie terminu przewidzianego w § 23 i 30 rozporządzenia Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości z dnia 27 maja 1925 r.

Na zasadzie ustawy z dnia 2 marca 1923 r. w przedmiocie udzielenia Ministrowi Skarbu upoważnienia do uregulowania w drodze rozporządzeń obrotu pieniężnego z krajami zagranicznemi oraz obrotu obcemi walutami (Dz. U. R. P. Nr. 25, poz. 154) ze zmianami wprowadzonemi ustawą z dnia 31 marca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 225) postanawia się, co następuje:

§ 1. Słowo „3 miesięcznym“ w § 23 i 30 rozporządzenia Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości z 27 maja 1925 r. w sprawie regulowania obrotu dewizami i walutami zagranicznemi oraz obrotu pieniężnego z zagranicą (Dz. U. R. P. Nr. 57, poz. 408) skreśla się i zastępuje przez słowo „sześciotygodniowym“.

§ 2. Skrócenie terminów przewidziane w § 1 stosuje się we wszystkich przypadkach, w których termin rozpoczął biec nie wcześniej, niż na trzy tygodnie przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia. Terminy zaś, które rozpoczęły biec wcześniej, a któreby upływały później, niż w trzy tygodnie po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia, skraca się w ten sposób, że kończą się w trzy tygodnie od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie po upływie dni trzech od daty ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) *J. Zdziechowski.*

Minister Sprawiedliwości:
(—) *Dr. S. Piechocki.*

(Dz. U. R. P. z dnia 26 stycznia 1926 roku Nr. 8, poz. 55).

Pożyczki państwowe.

83.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Skarbu

z dnia 20 stycznia 1926 r.

o wypuszczeniu serji II premjowej pożyczki dolarowej.

Na podstawie art. 1, 12 i 14 ustawy z dnia 22 grudnia 1925 r. w sprawie wypuszczenia serji

II premjowej pożyczki dolarowej (Dz. U. R. P. Nr. 129, poz. 919) zarządza się, co następuje:

§ 1. Z dniem 1 lutego 1926 r. wypuszcza się serję II premjowej pożyczki dolarowej z terminem płatności w dniu 1 lutego 1931 r. w obligacjach na okaziciela, w odcinkach po 5 dolarów Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej na łączną sumę 5 miljonów dolarów Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej.

§ 2. Obligacje serji II premjowej pożyczki dolarowej będą sprzedawane w oddziałach Banku Polskiego oraz w innych instytucjach upoważnionych przez Ministra Skarbu:

a) za monety złote, które będą obliczane podług równi monetarnej w stosunku do dolara Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej, a zatem 100 dolarów Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej równa się 518 frankom unji łacińskiej, lub 419,79 markom niemieckim, lub 194,34 rublom rosyjskim, lub 493,52 koronom austrjackim, lub 248,78 guldenom holenderskim, lub 373,15 koronom skandynawskim, lub 20,55 funtom angielskim; monety winny być nieuszkodzone i niestarte;

b) za złoto w sztabach, opatrzone stemplem głównego urzędu probierczego, przyczem 1 kilogram czystego złota przyjmuje się jako 664,54 dolara Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej;

c) za dolary Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej oraz dewizy na New York płatne w instytucjach bankowych o niewątpliwej zdolności płatniczej;

d) za następujące waluty i dewizy, płatne w instytucjach bankowych o niewątpliwej zdolności płatniczej: dolary kanadyjskie, franki francuskie, belgijskie i szwajcarskie, funty angielskie, liry włoskie, guldeny holenderskie, korony duńskie, szwedzkie, norweskie, czechosłowackie oraz szylingi austrjackie; waluty te i dewizy będą przeliczone na dolary Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej podług kursu dnia na podstawie notowań giełd zagranicznych;

e) oraz na zgodę Ministra Skarbu za złote według kursu dziennego banknotu dolarowego Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej według notowań warszawskiej giełdy pieniężnej w dniu poprzedzającym, a w razie braku notowań banknotów miarodajnym jest kurs czeku na New York.

§ 3. Obligacje 5% premjowej pożyczki dolarowej serji I będą na żądania właścicieli poczynając od dnia 1 lutego 1926 r. wymieniane na obligacje serji II z prawem zachowania ostatniego kuponu, którego termin płatności przypada w dniu 1 marca 1926 r.

§ 4. Cena emisyjna oraz cena przedterminowego wykupu serji II premjowej pożyczki dolarowej będzie ustalaną przez Ministra Skarbu zgodnie z art. 7 ustawy z dnia 22 grudnia 1925 r. w sprawie wypuszczenia serji II premjowej pożyczki dolarowej.

Minister Skarbu będzie podawał cenę emisyjną oraz ceny przedterminowego wykupu, w formie obwieszczeń w „Monitorze Polskim".

§ 5. Procenty od obligacyj serji II premjowej pożyczki dolarowej w wysokości 5 od sta rocznie płacone będą zdołu w terminach półrocznych.

Obligacje serji II premjowej pożyczki dolarowej zaopatrzone będą w 10 kuponów, z których pierwszy płatny będzie w dniu 1 sierpnia 1926 r., następne zaś w równych terminach półrocznych, przyczem ostatni kupon płatny będzie w dniu 1 lutego 1931 r.

§ 6. Obligacje serji II premjowej pożyczki dolarowej sprzedawane będą według ich ceny emisyjnej, ustalonej zgodnie z § 4 niniejszego rozporządzenia z doliczeniem wartości dziennej bieżącego kuponu za czas od dnia sprzedaży.

§ 7. Losowanie premji odbywać się będzie w następujących terminach:

a) w dniu 1 marca i 1 września r. 1926, 1927, 1928, 1929 oraz 1930 wylosowane będą w każdym z powyższych terminów następujące premje:

1 premja w wysokości 40.000 dolarów,
1 premja w wysokości 8.000 dolarów,
3 premje po 3.000 dolarów,
5 premji po 1.000 dolarów,
10 premji po 500 dolarów,
80 premji po 100 dolarów.

Ogółem zostanie wylosowanych w każdym z powyższych terminów 100 premji na łączną sumę 75.000 dolarów Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej.

b) w dniu 1 maja, 1 lipca i 1 listopada 1926 r. oraz w dn. 1 stycznia, 1 maja, 1 lipca i 1 listopada 1927, 1928, 1929 i 1930 roku, jak również w dniu 1 stycznia 1931 r. wylosowane zostaną w każdym z powyższych terminów następujące premje:

1 premja w wysokości 8.000 dolarów,
1 premja w wysokości 3.000 dolarów,
5 premji po 1.000 dolarów,
10 premji po 500 dolarów,
40 premji po 100 dolarów.

Ogółem w każdym z powyższych terminów wylosowanych zostanie 57 premji na łączną sumę 25.000 dolarów Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej.

§ 8. Gdyby termin losowania wypadł w święto lub w niedzielę, losowanie przenosi się na następny dzień powszedni.

Losowanie wygranych będzie dokonywane publicznie przez kamisję rządową, złożoną z 2 przedstawicieli Ministerstwa Skarbu, notarjusza i 2 obywateli wyznaczonych przez prezydenta m. st. Warszawy, przy współudziale sił technicznych.

Losowanie każdej wygranej składa się z dwóch ciągnień, dokonywanych w następujący sposób: do każdej z dwóch urn, oznaczonych numerami 1 i 2, wrzuca się przed rozpoczęciem losowania zwitki z kolejnemi numerami od 000 do 999; po zmieszaniu zwitków w obu urnach wyciąga się z urny Nr. 1 jeden zwitek, następnie z urny Nr. 2 wyciąga się również jeden zwitek; wylosowane z obu urn cyfry, zestawione obok siebie w porządku, w jakim zostały wyciągnięte, oznaczają numer obligacji, na którą padła wygrana.

Przedstawiciel Ministerstwa Skarbu odczytuje wyciągnięte zwitki, pokazując je jednocześnie publiczności, po wylosowaniu zaś dwu kolejnych cyfr z obu urn, ogłasza numer obligacji, na którą padła wygrana.

Po każdem wyciągnięciu z obu urn zwitków z numerami przewodniczący losowania niezwłocznie wypełni urny nowemi zwitkami z temi samemi numerami. W tym celu komisja posiadać będzie czyste kartki, na których przewodniczący wypisze odpowiednie cyfry. Kartki te muszą odpowiadać ściśle formatem i wymiarem zwitkom, znajdującym się w urnach.

Mieszanie i ciągnienie zwitków dokonywać będą publicznie sieroty z ochron, utrzymywanych przez warszawskie towarzystwo dobroczynności.

Zamiast urn można przy losowaniu używać kół loteryjnych.

O ile przy jednem losowaniu z obu urn zostaną wyciągnięte same zera — wygrywa obligacja oznaczona numerem 1000000.

O ile wygrana padnie na numer, który w tym samym dniu już został raz wylosowany, wówczas zarządza się ponowne losowanie.

Dzień, miejsce i godzinę losowania, skład komisji, ilość złożonych do każdej urny zwitków, numery obligacyj, na które padły wygrane, zarządzenia powtórnego ciągnienia, przewidzianego w poprzednim ustępie niniejszego paragrafu i jego wynik notuje się w protokóle, który podpisują wszyscy członkowie komisji.

§ 9. Obligacje, na które padły wygrane w poprzednich ciągnieniach, nie tracą praw do dalszych losowań, z zachowaniem jednak ograniczeń przewidzianych w § 8 niniejszego rozporządzenia.

§ 10. Ułamki dolara będą wpłacane i wypłacane w złotych, przeliczonych na dolary podług kursu dnia na podstawie notowań warszawskiej giełdy pieniężnej.

§ 11. Sprzedaż, wykup przedterminowy oraz w terminie płatności obligacyj serji II premjowej pożyczki dolarowej oraz spłata kuponów uskuteczniana będzie w oddziałach Banku Polskiego, jak również w innych instytucjach upoważnionych przez Ministra Skarbu.

Wypłata wygranych dokonywana będzie jedynie przez oddział główny Banku Polskiego.

§ 12. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

(—) *J. Zdziechowski.*

(Dz. U. R. P. z dnia 26 stycznia 1926 roku Nr. 8, poz. 54).

Przepisy rachunkowo-kasowe.

84

OKÓLNIK L. DK. 5182/25 W.A.K.

w sprawie **odstępowania talonów asygnacji.**

Do wszystkich Władz Centralnych, wszystkich Izb i Kas Skarbowych, Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego oraz Centralnej Kasy Państwowej.

W myśl § 36 Przepisów rach. kas. z 1921 r. (Monitor Polski Nr. 285 i Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 45 z 1921 i § 86 Instrukcji dla Kas Skarbowych (Dzien. Urzęd. Min. Sk. Nr. 45 z 1921 r.) talon asygnacji może przedstawić Kasie do wypłaty osoba, na imię której została sporządzona asygnacja, albo osoba posiadająca jej ogólne lub specjalne pełnomocnictwo, wreszcie osoba upoważniona do odbioru na odwrotnej stronie talonu.

Wyjątek stanowią talony asygnacyj zbiorowych, gdyż talony te nie mogą być odstępowane a więc osoby, na imię których talony te opiewają, nie mogą umieszczać na nich upoważnienia do odbioru innym osobom.

Wobec powstałych wątpliwości Ministerstwo Skarbu oznajmia, że **upoważnienie do odbioru sumy asygnowanej,** umieszczone na odwrotnej stronie talonu, tak pod względem prawnym jak i pod względem opłaty stemplowej, należy traktować jako **pełnomocnictwo ograniczone, uprawniające upoważnionego jedynie do podjęcia i pokwitowania sumy asygnowanej,** bez prawa udzielenia dalszego upoważnienia innej osobie, a tem mniej prawa odstępowania (cesji) należności z asygnacji innej osobie.

Zarazem wyjaśnia się, że aczkolwiek przepisy rachunkowe i kasowe nie przewidują wyraźnie możności odstępowania (cesji) należności, płatnych na podstawie asygnacyj, to jednak odstępowanie (cesja) jest zasadniczo z mocy postanowień prawa cywilnego dopuszczalne.

Akt odstąpienia (cesji), podlegający opłacie stemplowej w wysokości 1% od sumy cedowanej, może być sporządzony na talonie. Co do formy tego aktu zaznacza się, że przepisy prawa cywilnego nie wymagają formy specjalnej dla uskutecznienia aktu odstąpienia (cesji), z treści jednak tego aktu musi niedwuznacznie wynikać, iż osoba, na imię której opiewa talon asygnacji, odstępuje należność swą bez zastrzeżeń innej osobie, muszą być przeto użyte wyrażenia: „odstępuję, ustępuję, przelewam, ceduję“ a **nie** wyrażenia: „proszę wypłacić“, lub „upoważniam do podjęcia“ i t. p.

W wypadku, gdy podpis osoby, na imię której asygnacja została wystawiona, nie jest znany odnośnej Kasie Skarbowej, żądać należy urzędowego poświadczenia autentyczności podpisu cedenta.

Wreszcie zaznacza się, że talony asygnacyj zbiorowych zgodnie z § 42 Przepisów rach. kas.

i § 86 Instrukcji dla Kas Skarb. nie mogą być ani odstąpione (cedowane) na rzecz innej osoby, ani też — jak to wyżej wskazano — osoba, na imię której opiewa talon asygnacji zbiorowej, nie może upoważnić innej osoby do podjęcia sumy asygnowanej. Również sumy, asygnowane na imię urzędników, nie z tytułu należności im przypadających, lecz na potrzeby urzędu, nie mogą być przez nich cedowane.

Zasady wyżej omówione w odniesieniu do asygnacyj i talonów mają analogiczne zastosowanie także do zleceń wypłaty z rachunków bieżących, otwartych w myśl rozp. Ministerstwa Skarbu z dnia 14/8 1922 r. (Monitor Polski Nr. 201 i Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 21 z 1922 r.).

Warszawa, dnia 27 stycznia 1926 r.

Za Ministra Skarbu:
(—) B. Markowski.
Podsekretarz Stanu.

Wiadomości nieurzędowe.

KOMUNIKAT Nr. 26

Kasy Pogrzebowej Pracowników Skarbowych.

Z powodu śmierci członka Kasy Jana Szczurka w dniu 9 października 1925 r. i Franciszka Johansena w dniu 20 stycznia 1926 r. Kasa wypłaciła zapomogę w kwocie 1200 złotych; wobec czego należy się od każdego udziału po 1 zł. 20 gr. Jednocześnie na administrację na 1926 r. należy się tymczasowo po 2 złote od udziału.

Zawiadamiając o powyższem Kasa prosi o wpłacenie należnych składek do P. K. O. na konto czekowe Kasy 3477 (trzy tysiące czterysta siedemdziesiąt siedem).

Tłoczono czcionkami Drukarni Państwowej, Miodowa Nr. 22. 31645, 4.II. 1926 r. 6.000.